

Стачка, означава прекратяване на работата.

В нашият случай, стачка означава все по-интензивна работа.

От около десет дена тук се организира, координира, комуницира, формулира, снима, готви, работи се с медиите, както и мн. други неща.

Окупацията на художествената Академия във Виена продължава вече повече от седмица. че тази окупация ще се превърне в стачкова ситуация на образователния сектор на Австрия, не беше предвидимо за никой.

Но формирането на протести и в другите университети не е случайно.

Те са както част така и резултат на дългогодишна работа от страна на студентКи, преподавателКи, работещи, и най-вече на групи и/или личности работещи в извънституционни структури и с дългогодишен опит в самоорганизирани структури.

Протестите не само показват катастрофалното положение в университетите, в образователния сектор или в обществените структури, те ги анализират, организират протести, предлагат алтернативи и ги живеят реално. Те воюват и си извоюват перманентно пространство и време в това общество. Без работата на всички тези неизброими хора, протестите не биха били възможни.

Това което се случва тук е свързано със световното развитие на социалните движения. В този смисъл, тук и сега ние изискваме подобрене на работните условия не само за студентКи, преподавателКи и останалият университетски персонал, а подобряване на всички работни условия навсякъде.

Особено важно ни е да споменем условията на работа на онези, които не са директно назначени към университета - било то персоналът по чистота или т. н. допълнителен научно-изследователски персонал. Протестите имат за цел да разкрият и тематизират всички тези работни условия, както и всички видове неплатена или лошо платена работа, която се върши ежедневно, предимно от жени в образователния и възпитателния сектор, в сферата на грижите за деца или възрастни, в домакинството и другаде.

Това общество извлича непрекъсната печалба, от знанието, което се произвежда и използва в лошо платени и непритежаващи символичен капитал работни сфери. По този начин се поддържа представата за един специфичен вид работна сила, която трябва да може да понася натоварвания, да е фиксирана в посочената цел, да изпълнява бързо зададени задачи без да ги поставя под съмнение или да не поставя под въпрос условията на работа. Цел е продукцията на хуманен капитал и на предприемачески фактори за националната икономика. Всичко това се подсилва и с лошо платена или неплатени практикантски места,

Изискванията за подобрене на работните условия, нямат предвид доплащане на 5 стотинки(цента) на час в повече или още 5 лева(евро) детски добавки, както и не просто изискването: повече пари за университетите. Под подобрене на работните условия се разбира основна промяна на обществото. За всеки е видимо че сегашните обществени структури създават на първо място неравноправие и социално изключване.

Изключвания в резултат на които голяма част от учениците биват коонфронтирани в сегашната училищна система, и поради които техният достъпът им до университетско образование е ограничен. Изключвания, които чрез систематичната деквалификация на живеещите тук мигранти, правят възможно поддържането на нископлатените услуги.

Изключения, които са основно за сметка на жените.

Тези изключения (ексклузии) биват поддържани чрез привидно демократични, икономизирани, партиархални процеси на решения и подбор, властващи в сегашното общество. Към тях принадлежат и многобройните дясно-национални групировки в университетите.

Отговорна за това състояние на нещата е хегемониалната патриархална, сексистка, антисемитска, расистка, националистична, хомофобна, ценностно-консервативна и привидно демократична политика в австрия.

След като голяма част от австрийските медии по привычка омоловажиха или съответно скандализираха протестите, сага цари учудване колко силни, настойчиви и съдържателни са те.

Ние отхвърляме "добронамерените" опити за присвояване на протестите на академията за изкуства от страна на ректора и, декларираме, че те не са поредният авангарден акт на някакво пазарно ориентирано обществено-критично изкуство.

Чрез тези протести, ние си извоюваме необходимото пространство, което е възможно и става реално само чрез придобитите в университета исторически и политически познания. Това пространство на протест се поддържа преди всичко от натрупания между лимитирани учебни планове и ежедневие в трудни условия на работа опит. Опит който ние събираме ежедневно и формулираме/артикулираме тук с нашите искания.

Нашите искания са:

- преобразуване на властовите и експлоататорски структури и изключващи механизми на обществото
- абсолютното демократизиране на всички институции
- промяна на расистките и сексистки закони в австрия, на пазара на труда, и в образователната система
- прекратяване на расистката и сексистка икономика в сферата на услугите
- край на неплатената работа и минимално заплащане на практикантите
- достойно заплащане на досега непризнати и съответно незаплащани услуги, като напр. домакинство, възпитание на деца, грижи за възрастни, (без значение от кого се извършат тези).
- признанието на познания придобити по неинституционен път.

Ние изискваме свободен и безплатен достъп в образованието за всички.

Ние изискваме не само прекратяване на икономизирането на образованието,

Ние изискваме стоп на експлоатацията във всички сфери на живота.

Re*claim your education

Re*claim your body

Re*claim time and space

Re*claim your life

